

“Aliam vero Triadem Amilictorum, qui sunt tres, et unum hypezocota. Fontes hi septem. Post quos fontes sunt Hyperarchii. Inde Azoni, deinde Zonei. Post quos Angeli, deinde Dæmones: Heroes post illos. Post quos nimæ. Postremo mundus ipse corporeus.”

Sed alius quidam author, quem in Cypro invenimus, et forte fuerit, Georgius Pletho: qui et ipse, uti Psellus, aliquot Zoroastri oracula exposuit, paulo aliter, rem hanc triadarum refert. Nam post triadem Paterni profundi, in qua ait esse, Patrem Potentiam, Intellectum, hæc subnectit.

Εἶτα ἐστὶν ἡ νοητὴ ἴνγξ, καὶ μετὰ ταύτην οἱ συνοχεῖς, ὁ ἔμπυριος, ὁ αἰθέριος, καὶ ὁ ὕλαϊος. Μετὰ δὲ τοῦς συνοχεῖς, οἱ πηγεῖοι πατέρες, οἱ καλούμενοι, καὶ κοσμαγωγοὶ. ὦν ὁ πρῶτος, ὁ ἀπαξ ἐπέκεινα λεγόμενος. Μεθ’ ὃν ἡ Ἑκάτη. εἶτα ὁ δὺς ἐπέκεινα. Μεθ’ ὃν τρεῖς Ἀμειλίκτοι, καὶ τελουταῖος ὁ ὑπεζωκῶς. Σεβονται δὲ καὶ πηγαῖαν τριαδ αἰσθεως, καὶ ἀληθείας, καὶ ἔρωτος.

“Deinde est intelligibilis Iynx, et post hanc Synochus Empyreus, Æthereus, et Hylæus, Post Synocheas vero sunt Teletarchæ. Post hos Fontani Patres, qui vocantur etiam mundi ductores. Quorum primus is est, qui dicitur, semel trans. Post quem Hecate. Postea is qui bis est trans. Post hunc, tres Amilicti, et ultimus, is qui Hypezocos est vocatus. Venerantur quoque Fontanam Triadem, Fidei, et Veritatis et Amoris.”

Habent etiam alios quosdam fontes, et fontanos, ut idem author narrat. Solis scilicet, sensus, iudicii, fulminis fontanas summitates, et materiales, et ipsius animæ, et fontanam animam, et addit:

Μετὰ δὲ τὰς πηγὰς λέγουσιν εἶναι ἀρχὰς. αἱ γὰρ πηγαὶ ἀρχικώτεραι τῶν ἀρχῶν. Τῶν δὲ ζωογονῶν ἀρχῶν ἡ μὲν ἀκρότης. Ἑκατη καλεῖται, ἡ δὲ μεσοτης ψυχὴ ἀρχικὴ. ἡ δὲ περάτωσις ἀρετὴ ἀρχικὴ.

“Post vero fontes, aiunt esse principatus. Fontes enim principaliores, sunt principatibus. Principatuum vero vivigenorum, summitas Hecate vocatur. Medietas vero Anima principalis, Extremitas virtus principalis.”

Utroque hoc nomine, fontium, et principatuum usus est Divus Dionysius non semel, imo in tertia Diade idem nomen ἀρχῶν principatuum habet. Post quos Archangelos ponit, quorum non ignarifuere Chaldæi. Idem enim ait.

Φασὶ δὲ καὶ ἀρχικὸν ἥλιον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς πηγῆς, καὶ ἀρχαγγελικὸν.

“Dicunt etiam Principalem solem, a solari fonte; et Archangelicum.”

Sed et Orpheus Angelos nominavit.

Σὼ γὰρ ἐν θρόνῳ πυροεντι παρεστᾶσι πολύμοχοι Ἀγγεγοι.

“Tuo enim Throno igneo adstant multilabori Angeli.”

Sed Dionysius ait alicubi:

Τῆς μᾶς καὶ ἀπλῆς. καὶ αἰεὶ ὡσαύτως ἐχούσης, καὶ ὑπερηπλωμένης πηγαίας ἀκτίνας.

“Unius et simplicis, et semper eodem modo se habentis et superextensi fontani radii.”

Fontium vero et principatuum, etiam Zoroaster meminit in oraculis:

Πάσαισ πηγαῖς τε καὶ ἀρχαῖς.

“Omnibus, et fontibus, et principatibus.”

Esse autem hos intellectus, hoc alio exprimit:

Καὶ τὸν νοῦν, αἰεὶ τε μένειν, ἀόκνῳ στροφάλιγγι πηγὰς καὶ ἀρχὰς.

“Et intelligere, semperque manere impigro verticillo Fontesque et Principatus.” Alio vero, et Synoches, et Hecatē nominat:

Ὅτι ἐργάτις, ὅτι ἐκδότις ἐστὶ πυρὸς ζωνφόρου.

Ὅτι καὶ τὸν ζωηγόνον πληροῖ τῆς Ἑκάτης κόλπων.

Καὶ ἐπιπρρεῖ τοῖς Συνοχεῦσι ἀλκὴν ζηδῶρον πυρὸς

Μέγα δυναμένοιο.

“Quia operatrix, quia largitrix est ignis vitiferi.

Quia et vivigenum implet Hecates sinum